

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Tóth János

Forrás:

Képes Krónika

Bp.
(Helyv)

1920 720
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

681.8

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest tévérs. hírszolgálya 1919.

TÓTH JÁNOS.

Akkor is megérdemelné a nyilvánosságot, ha az volna minden érdeme, hogy megölt egy babonát, amellyel kapzsi és nagyképzű üzérek századokon át fosztogatták a hiszékeny laikusokat. Könyvet írt a hegedűről és napnál fényesebben bebizonyította, hogy a hegedű hangja annál fátyolozottabb, mennél régiebb a hegedű, mert a hangszer fája idővel korhadásnak indul és elparafásodik. Olyan logikus és természetes ez, hogy szinte bizonyításra se szorul. A fa szövete rugalmasabb, amíg új, tehát nagyobb a rezgési képessége, a rezonáló ereje is. A régi hegedűnél a fa rugalmassága egyre csökken, aminek folytán a hang tömörsége elernyed, a csengése elfullad. Szóval a hegedű se örökéletű: az egyik előbb, a másik később mondja föl a szolgálatot, aszerint, amilyen szívós a fája. A hegedű se külömb, mint az énekművész: nem lesz tökéletesebb a hangja, ha megöregszik. És nem lehet «kijátszani» se; ami azt jelenti, hogy a rossz hegedű nem javul azzal, ha sokat játszanak rajta. A művészileg megépített új hegedű hangja viszont sokkal tisztább, csengőbb és erősebb, mint a régié; döntő példa volt erre az a verseny, mely 1916 decemberében folyt le a Zeneakadémiában egy 27.000 márkás olasz (Guarnerius) és egy Tóth-féle új hegedű között. Amíg a magyar hegedű az orgona fortissimója mellett is mindvégig dominált, addig a Guarneri-félének hangja beleolvadt, elveszett az orgona hatalmas hangáradatában. Még érdekesebb volt az a mérkőzés, amikor a múlt év tavaszán maga a híres Hubermann Bronislaw játszott Tóth mester hegedűjén a Vigadóban és — a szakértők véleménye szerint — a magyar származású hangszernek édesebb és nemesebb volt a tónusa, mint a jeles művész Stradivariusanak, amelynek az értéke pedig 67.000 márká. A régi hegedű tehát már nem hangszer, hanem műkincs; hangversenyre csak olyan új, kiváló hangú hegedű alkalmas, amely az erre hívatott hegedű készítő mester művészi munkájának eredménye. A művészi hegedű építéséről és kvalitásairól érdekes dolgokat mond el Tóth János könyve: «A Hegedű», mely a «Táltos» kiadásában jelent meg.